

РЕШЕНИЕ

№ 21

гр. Поморие, 07.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПОМОРИЕ, III СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и първи октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Димитър М. Димитров

при участието на секретаря ГАЛИНА АТ. КОЙЧЕВА
като разгледа докладваното от Димитър М. Димитров Гражданско дело № 20222160100059 по описа за 2022 година

взе предвид следното.

Производството е образувано по искова молба от М. Я. Т. от гр.С., Я. В. Д. (М.) и З. В. М., двете от гр.В., против И. Р. И. и Е. Р. И., двете от гр.В. и Н. И. И. от гр.Б., с която е предявен иск за делба на недвижим имот, представляващ поземлен имот с идентификатор 5749.33.168 по КК и КР на гр.Поморие.

В съдебно заседание ишците не се явяват и не се представляват, депозират писмена молба, с която поддържа предявения иск.

Ответниците И. Р. И. и Е. Р. И. също не се явяват и не се представляват в съдебно заседание, редовно уведомени.

Подали са отговор на исковата молба, в който заявяват становище за допускане на делбата между тях и ишците при квотите посочени в исковата молба, по колена по $\frac{1}{2}$ ид.ч. за ишците и първите две ответници, от които $\frac{1}{4}$ ид.ч. за първата ищца, $\frac{1}{8}$ ид.ч. за втората и третата ищца и по $\frac{1}{4}$ ид.ч. за първата и втората ответница.

Ответницата Н. И. И. се представлява в съдебно заседание от пълномощника си адв. С. С., която поддържа застъпеното в отговора становище за допускане на делбата при квоти общо $\frac{1}{4}$ ид.ч. за ишците, $\frac{1}{2}$ ид.ч. за тази ответница и общо $\frac{1}{4}$ ид.ч. за останалите ответници.

След като се запозна подробно с представените доказателства и становищата на страните и съобрази относимите законови разпоредби, за да се произнесе по предявения иск, съдът прие от фактическа и правна страна следното.

По делото е представен заверен препис от нотариален акт за право на собственост върху

недвижим имот, издаден въз основа на Закона за селскостопанско настаняване на бежанците (обн. ДВ бр.213/18.12.1926 г.), № 198/01.08.1938 г., на Поморийски околийски съдия, съгласно който Българска земеделска банка е прехвърлила на М.П.П. нива с площ 11.5 дка, в землището на гр.Поморие, м. „Сарач тарла“.

Страните не спорят, а и се установява от доказателствата по делото, в това число скица на поземлен имот № 37280/23.09.2009 г., издадена от СГКК – Б., че понастоящем горепосочения имот представлява поземлен имот с идентификатор 5749.33.168 по КК и КР на гр.Поморие, с адрес на имота м. „Голям герен“, с площ 11 501 кв.м., с предназначение територия, заета от води и водни обекти и с начин на трайно ползване солница.

Установява се от представеното по делото удостоверение за наследници № 2107/13.09.2006 г., издадено от общ.Поморие, че М.П.С., б.ж. на гр.Поморие, е починала на 03.06.1939 г. и е наследена от сина си Т.П.С., починал през 1979 г. и наследен от дъщерите си Н.Т. М., ЕГН ***** и Е. Т.С., ЕГН *****.

Не се спори по делото, че М.П.П. и М.П.С. са различни имена на едно и също лице.

Представено е удостоверение за наследници изх. № 65/25.01.2021 г., издадено от общ.Аксаково, съгласно което Н.Т. М. е починала на 17.12.2020 г. и е наследена от дъщеря си и ищца М. Я. Т. и ищите Я. В. М. и З. В. М., двете дъщери на починалия преди наследодателката неин син В.Я.М..

Съгласно представеното удостоверение за наследници изх. № 150496/22.05.2015 г., издадено от общ.В., Е. Томова Иванова/С.а/, ЕГН *****, е починала на 20.05.2015 г. и е наследена от ответниците И. Р. И. и Е. Р. И..

По делото е представен препис от договор от 28.12.1939 г., сключен между Т.П./П./ С. и И.Г.З., по силата на който Т. С. е предал на И.З. посочения в нотариален акт № 198/01.08.1938 г., недвижим имот – нива от 11.5 дка, със задължението на последния, съгласно чл.2 от договора, да преработи имота, като построи в него със собствени средства солници и тигани за производство на сол, като по силата на чл.3 от договора, добитият от експлоатацията на солниците доход ще се поделя между страните по договора по равно.

Съгласно представеното удостоверение за наследници изх. № 94-01-19369/09.06.2022 г., издадено от общ.Б., И.Г.З. е починал на 17.02.1977 г. и е наследена от съпругата си Д.А.З., поч. на 06.03.1982 г. и наследена от дъщеря си и ответница Н. И. И..

По делото е представен препис от писмо № 2792/10.05.1940 г., на Помориенско околийско данъчно управление, адресирано до И.З., съгласно което на З. се разрешава да построи 60 солници и 4 изпарители с обща застроена площ 11 500 кв.м. в м. „Голям герен“.

От представените по делото преписи от обяснителна записка от 28.08.1940 г., протокол за строителна проверка от 09.09.1940 г., предписание относно утвърждаване на протокола за строителната проверка от 23.09.1940 г. и писмо от 10.12.1940 г., на Министерството на обществените сгради, пътищата и благоустройството, се установява безспорно, че към 10.12.1940 г., солниците в процесния имот са изградени и функционирането им е разрешено.

Безспорно се установява от представения по делото препис от писмо № 122/12.03.1942 г., на Българско солопроизводително кооперативно дружество „Анхиалски солници“ гр.Поморие, че с решение на управителния съвет от 09.03.1942 г., И.З. е приет за член на дружеството.

Безспорно е също така, а и се установява от представения от ищците препис от страница на книга “Дялов капитал” на горепосоченото дружество, че с протокол № 9/23.06.1942 г., за член на дружеството е приет и Т. С..

Видно от представения по делото препис от протокол от 30.07.2022г. по ч.гр.дело № 97/1992 г., по описа на РС – Б., по искане на ответницата И. е образувано производство по чл.165 ГПК (отм.), по което е изготвена съдебно-техническа експертиза от вещото лице инж.И.И., препис от която също е представен по делото, като част от предмета на експертизата са именно процесните солници.

Видно от представения по делото препис от молба, датирана от 22.11.1992 г., ответницата, в качеството си на заинтересован собственик, подала искане по чл.18 от Закона за преобразуване и приватизация на държавни и общински предприятия (отм.), касателно процесните солници, като част от активите на „Черноморски солници“ АД, на което искане получила отговор от община Поморие, че са налице условията за реално възстановяване на собствеността, съгласно представения препис от писмо рег. № 94-Н-50/09.04.1993 г., на кмета на общ.Поморие.

В отговор на молба от ответницата И., вх. № 94-Н-83/18.05.1992 г., с писмо рег. № 94-Н-83/30.09.1993 г., препис от която е представен по делото, на същата бил предоставен препис от Заповед № РД-16-55/11.02.1993 г., на кмета на общ.Поморие, с която е прието, че са налице условията на чл.2, ал.2 от ЗВСОНИ, за възстановяване собствеността на солниците в м. „Голям Герен“, сред които безспорно и процесните.

С Решение № 61/25.04.2013 г. по гр. д. № 678/2012 г., I г. о., ГК на ВКС, е даден отговор на въпроса когато в имот, собственост на физическо лице, са построени производствени сгради и в тях е извършвана стопанска дейност, следва ли имотът и сградите да са придобити от акционерното дружество, извършващо дейността, преди влизане в сила на ЗНЧИМП, за да се счита това имущество включено в обхвата на национализацията или е достатъчно имуществото да е било използвано за осъществяване на дейността, за да се счита предмет на национализираното на основание чл.6 и чл.9 ЗВЧИМП.

Настоящият съдебен състав намира, че отговорът на посочения въпрос е относим към настоящия спор, тъй като в случая безспорно в имот, собственост на физическо лице – Т. С., са построени помпена станция /посочена в обяснителната записка от 28.08.1940 г./, солници и изпарители, които са използвани за стопанска дейност – производство на сол.

Действително, горепосоченото разрешение е дадено за търговско дружество, извършващо стопанска дейност, но е относимо към настоящия случай, при който стопанската дейност се извършва не от търговци, а от физически лица – дребни занаятчии, стоящи извън обхвата на Търговски закон (обн. ДВ бр. 114/29.05.1897 г., отм. ДВ бр. 78 от 28.11.1951 г.), по аргумент от разпоредбите на 280, ал.1, т.1 и чл.281, ал.2 от ТЗ (отм. ДВ бр. 78/1951 г.).

Съгласно посоченото Решение № 61/25.04.2013 г., по силата на чл.2 ЗНЧИМП имотите, в които се осъществява стопанска дейност, преминават в собственост на държавата по разпореждане на закона. Действието на нормата не е обусловено от това дали имуществото е апортирано в търговското дружество, развиващо съответната стопанска дейност, нито с това кой е носител на правото на собственост на това имущество. Достатъчно е по стопанско предназначение той да е бил от значение за народното стопанство и да е включен в списъка, създаването на който е предвидено в чл.2 от закона. ЗНЧИМП е издаден в изпълнение на чл. 10, ал. последна от Конституцията от 1947 г. и е влязъл в сила на 24.12.1947 г. С този момент разпоредбата на чл.19 от цитирания закон свързва и преминаване правото на собственост върху предприятието в патримониума на държавата. Съгласно чл.6 от закона считат се принадлежност на предприятието, подлежащо на национализация, всички постройки, складове, машини, съоръжения и др., където и да се намират те. Национализацията е обхващала всичката движима и недвижима собственост както и всички стопански права, принадлежащи или служещи на предприето - чл.9 ЗНЧИМП. За да е било налице основание за национализация е било достатъчно да съществува стопанска и техническа зависимост между имуществата, собственост на членовете на фирмата, на съдружниците, на членовете на семействата им, за да се считат принадлежност към предприятието и да се включат в национализацията. В този смисъл е и разпоредбата на § 20 от Правилника за прилагане на ЗНЧИМП.

Предвид посоченото разрешение и след като в случая е одържавено индустриално заведение – солници, което е съществувало реално като такова при влизане в сила на ЗВСОНИ, собствеността върху него е била възстановена по силата на закона на наследодателите на страните – Т. С. и И.З., като лица с равни права в одържавеното предприятие/индустриално заведение, съгласно договора между тях от 28.12.1939 г.

Дори и да се приеме становището на ищите и първата и втората ответница, че при одържавяването собственик на процесния имот е бил единствено собственикът на земята и техен наследодател Т. С., то безспорно се установява от доказателствата по делото, че след приемане на ЗВСОНИ ответницата Н. И. е придобила по давност $\frac{1}{2}$ ид.ч. от имота, която част е считала за своя по наследство от И.З..

Освен горепосочените действия по образуване на производство по чл.165 ГПК (отм.), подаване на молба по чл.18 от ЗППДОП (отм.), снабдяване със Заповед № РД-16-55/11.02.1993 г., на кмета на общ.Поморие, следва да се отбележи, че със заявление от 03.01.1994 г., препис от което е представено по делото, ответницата И., като наследница на И.З., е направила искане да бъде приета за член на Солна кооперация „Поморие“, въз основа на решение на Общото събрание от 23.10.1993 г., за кооперативно обработване на реституираните солници, както и видно от представения препис от удостоверение за деклариращи данни, издадено от общ.Поморие, с декларация по чл.14 ЗМДТ вх. № 16.06.1998 г., ответницата е декларирала процесните солници /по заповед № РД-16-55/11.02.1993 г./, за които към 21.06.2022 г., няма задължения за местни данъци и такси.

По делото са изслушани показанията на св.А.Т.С. (позната на ответницата И.), която сочи,

че през 1992-1993 г., И. и е споделила, че и е реституиран имот на солниците в гр.Поморие, ½ ид. част от който бил притежание на други хора, от които И. контактувала с жена на име Николинка, която помолила ответницата да се занимава с документите.

Посочената доказателствена съвкупност установява по безспорен начин, че считано от 27.11.1997 г./чл.5, ал.2 ЗВСОНИ/, ответницата е осъществявала постоянно, непрекъснато, спокойно, явно и несъмнено владение по отношение на ½ ид.ч. от делбения имот, което владение е продължило повече от десет години, поради което е осъществен фактическия състав на чл.79, ал.1 ЗС.

Тук следва да се отчете спецификата на конкретния имот, респ. спецификата на владението, като упражняване на фактическа власт върху имота, съгласно легалната дефиниция на чл.68 ЗС.

Делбеният имот е територия, заета от води и водни обекти, след възстановяване на собствеността не е ползван от страните или от трети лица по предназначение, като солници, поради което осъществяването на фактическа власт в случая не се ограничава до обикновеното фактическо въздействие върху имота, а включва и всички останали действия по отношение на имота, демонстриращи намерение за своене, в това число горосочените от съда действия, извършени от ответницата.

В съвкупност от изложеното, съдът приема, че страните по делото са съсобственици на процесния поземлен имот идентификатор 5749.33.168 по КК и КР на гр.Поморие, зает от водни обекти по смисъла на § 1, т.34 от ДР на Закона за водите – солници, делбата на който е допустима, по аргумент от чл.28 от Закона за водите, поради което същият следва да бъдат допуснат до делба между съделителите при квоти в съсобствеността, както следва:

-по 1/8 ид.ч. за М. Я. Т., Е. Р. И. и Н. И. И.;

-по 1/16 ид.ч. за Я. В. Д. (М.) и З. В. М. и

-½ ид.ч. за Н. И. И..

Мотивиран от изложеното, Районен съд – Поморие

РЕШИ:

ДОПУСКА ДЕЛБА между ищите М. Я. Т., ЕГН 6005101035, с адрес гр.С., ул. „М.“, №*, партер офис 5, Я. В. Д. (М.), ЕГН *****, с адрес гр.Аксаково, ж.к. „Н.“, бл.*.,вх.*.,ет.*.,ап.*и*. В. М., ЕГН *****, с адрес гр.Аксаково, ж.к. „Н.“, бл.*.,вх.*.,ет.*.,ап.* и ответниците И. Р. И., ЕГН *****, с адрес гр.В., бул. „Г.К.“, №**, вх.*.,ет.*.,ап.** Е. Р. И., ЕГН *****, с адрес гр.В., бул. „Г.К.“, №**, вх.*.,ет.*.,ап.** и Н. И. И., ЕГН *****, с адрес гр.Б., ул. „Ц.С.“, №**, ет.*.,ап.*, със съдебен адресат в гр.Б., ул. „Ш.“, №**, партер, адв.С. С., ВЪРХУ поземлен имот с идентификатор с идентификатор 5749.33.168 по кадастралната карта и кадастралните регистри на гр.Поморие, с адрес на имота м. „Голям герен“, с площ 11 501 кв.м., с предназначение територия, заета от води и водни обекти и с начин на трайно ползване солница, със съсед:

поземлени имоти с идентификатори 57491.12.374, 57491.33.148, 57491.33.167;

ПРИ КВОТИ

- по 1/8 ид.ч. за М. Я. Т., Е. Р. И. и Н. И. И.;

- по 1/16 ид.ч. за Я. В. (Д.) М. и З. В. М. и

- 1/2 ид.ч. за Н. И. И..

Решението подлежи на въззивно обжалване пред ОС – Б. в двуседмичен срок от съобщението.

Съдия при Районен съд – Поморие: _____